

Flacăra Credinței

Revista parohiei "Nașterea Maicii Domnului" din Lucerna - Horw

Apare cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Iosif al Europei Occidentale și Meridionale

Aprilie 2015
Anul VIII - Nr. 15

Weinende Madonna – icoană pe sticlă de Carmen Indergand-Bira

Sumar:

- Cuvântul Mitropolitului *Iosif*
- De ce se sărbătorește Paștele la date diferite?, *Pr. Dan Moldovan*
- Despre Suflet, *Patericul egiptean*
- Pelerinaj în Grecia - Sfântul Efreem cel Nou, *Ana-Maria Chițu*
- Sus în Înaltul Cerului, *Simona Lunca*
- Lacrimile Maicii Domnului, *Mihaela Ciontu*
- Poveste cu tâlc
- Prima oră de religie în parohie, *pr. Dan Moldovan*
- Unter einem Dach
- Cronica parohiei
- Invitație la Concert

HRISTOS CEL ÎNVIAT- PÂINEA VIEȚII NOASTRE

Scrisoarea pastorală
la Învierea Domnului

„Eu sunt pâinea cea vie care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu.” (In 6, 51)

Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși,

HRISTOS A ÎNVIAT!

Am trăit în aceste zile ale Săptămânii Patimilor momente foarte intense și importante pentru viața noastră creștină de următori ai lui Hristos și de ucenici ai Lui. Ne-am aplecat în rugăciunea și Liturghia din fiecare zi asupra tuturor suferințelor, dar și nedreptăților noastre omenești luate asupra-Și de către Domnul Hristos, Care le-a primit pentru noi pe Cruce.

„Să fie răstignit” (Mt 27, 23), strigau odinioară cei pe care El îi iubea și pentru care Se răstignește, dar strigăm și noi astăzi prin aceea că facem păcatul. Toți L-au părăsit atunci, precum și noi Îl părăsim prin păcat, chiar dacă ne numim ca fiind prietenii Săi.

Când confortul și viața noastră sunt în joc, când ne sunt atinse propriile interese, ne lepădăm, Îl părăsim, nu Îl mai cunoaștem, ne îndepărtăm, ne ascundem, ne spălăm pe mâini de El și de cele pe care Îl facem să le sufere, precum Pilat.

Ne dezicem de cuvintele Lui, de dragostea Lui, de faptele Lui pentru noi, de aceea că doar în El se lucrează mântuirea oamenilor, căutăm la alte lucruri salvatoare, la iluziile și conforturile noastre de fiecare zi, la legile și neputințele omenești care ne-ar putea salva oarecum din singurătatea și suferința interioară la care ne condamnă

păcatul ca îndepărtare de Dumnezeu și de adevăr.

Nici în cele mai grele chinuri pe care omul I le-a produs, Hristos nu S-a dezis de om, nu l-a lepădat, nu l-a batjocorit, nu l-a uitat, nu l-a înjosit, nu l-a luat în râs. Se face frate al celor mici și năpăstuiți, la toți le întinde mâna Sa cea puternică prin milă, mângâietoare prin dragoste, împreună-suferind cu noi și împreună-murind cu noi.

Deși căutăm cu disperare dragostea Lui, izvor a toată dragostea, slăbiciunea noastră face să ne lepădăm de El ca odinioară Petru și toți Apostolii, să ne îndoim de El, să Îl negăm, deși El nu ne părăsește, nu ne leapădă, deși El nu se îndoiește de noi. Au făcut-o până și Apostolii, atunci când viața lor a fost amenințată, dar repede și-au venit în fire și au mărturisit apoi cu prețul vieții dragostea lor pentru Hristos Cel Răstignit și Înviat.

Sfântul Pavel, cel care i-a persecutat pe Apostoli, urmărindu-i ca să-i omoare, a ajuns să predice lumii întregi Învierea Celui pe Care Îl persecuta odinioară. Și de-a lungul veacurilor, următorii Sfântului Pavel, Hristos Domnul a făcut din dușmani aliații Săi, din persecutori, persecutați, din cei slabi, puternici, din cei uitați și neluați în seamă de nimeni, vestitori ai Evangheliei în toată lumea. Îi face pe cei îndoielnici prieteni, pe cei de ne-

iertat, moștenitori ai raiului, sufletele arse de păcat și neputințe și de dorul după adevăr și dragostea lui Dumnezeu le-a înălțat și le-a dăruit frumusețea cerească netrecătoare. Orbii și surzii au văzut și auzit Cuvântul Lui și mușii l-au spus lumii întregi.

În Botezul pe care l-am primit, moartea a devenit viață, păcatul l-a șters și întunericul l-a transformat în lumină, dându-ne vederea celor cerești, netrecătoare. A schimbat omul cu dragostea Lui, însă doar pe cel care se lasă cucerit și schimbat de ea. A schimbat lumea întreagă și curgere istoriei morții a preschimbat-o cu dragostea Lui în istoria Învierii.

Iubiți credincioși,

Hristos a făcut din noi mădulare ale Trupului Său care este Biserica, cea care de 2000 de ani stă mărturie a dragostei Lui pentru omenire.

Dragostea pentru omul chemat la demnitatea cerească și la frumusețea dumnezeiască l-a urcat pe Hristos pe Cruce, de unde neîncetat strigă Părintelui ceresc, spre iertarea noastră: „Părinte, iartă lor, că nu știu ce fac” (Lc 23, 34). Ne împacă neîncetat cu Părintele ceresc, redă sufletului nostru, omului lăuntric, lumina frumuseții dumnezeiești prin iertare, dar și trupului nostru strălucirea Trupului Său înviat, precum ne spune și Sfân-

tul Ioan Gură de Aur: „**Dacă trupul nostru este mădular al lui Hristos, și dacă Hristos a înviat, apoi negreșit că și trupul va urma Capului.**” (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Comentariile sau Tălcuirea Epistolei întâi către Corinteni, omilia XVII*, p. 174 – în „*Lumina Sfintei Scripturi, Antologie tematică din opera Sf. Ioan Gură de Aur*“, vol. II, ed. Trinitas, Iași, 2007, p. 42).

Cu tot cel ce stă înaintea lui Dumnezeu Tatăl, în Taina Spovedaniei, mărturisindu-și păcatele și neputințele, Hristos Însuși stă cu el înaintea Tatălui cu Care îl împacă și îl ridică, îl învie. Pentru fiecare dintre noi coasta Lui izvorăște iertare și hrană cerească, dându-i-Se în Sfânta Împărtașanie, care ne spală și ne învie, prin care primim iertarea și ne sălășluim în cer, devenim cerești și pământești în același timp, devenim cerești, dar și mai umani, pentru că învățăm de la Hristos să iubim pe fratele nostru precum El ne iubește.

Roada Învierii lui Hristos se vede nu numai în veșnicie, ci și aici și acum, imediat, noi fiind purtători în faptele noastre ai realității Învierii, mărturisitori prin faptă, prin iubire, ai Învierii care deja lucrează în noi și care ne face liberi față de păcat.

Hristos Domnul ne cheamă deci la împăcarea cu Tatăl ceresc și cu semenii prin Taina Iertării pe care a pus-

în Biserica Sa, făgăduind și dând putere Ucenicilor să lege și să dezlege toate. „... a suflat asupra lor și le-a zis: luați Duh Sfânt, cărora le veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține, vor fi ținute” (In 20, 22-23), ca apoi să hrănească pe cel împăcat cu pâinea cea cerească, Taina Trupului și Sângelui de viață și de iertare dătătoare, hrană dumnezeiască lăsată nouă spre iertare și înviere.

Nimeni nu ajunge să guste din Taina Învierii și din roadele ei dacă nu s-a împăcat, dacă nu și-a spălat și primenit sufletul în Taina Spovedaniei sau a Împăcării cu Părintele ceresc și cu frații săi, dar și cu sine – pentru

că fiecare dintre noi are să se împace și cu sine însuși – și nu a primit pe Hristos în inima lui, singurul Care poate aduce iertarea desăvârșită.

Iubiți frați și surori,

Anul acesta, după cum vă spuneam și în scrisoarea pastorală de la Nașterea Domnului, Biserica noastră ne cheamă să aprofundăm atât împreună, cât și fiecare în parte Taina Spovedaniei și Taina Sfintei Împărtășanii, a Euharistiei.

Dar cea mai bună aprofundare pentru noi este practicarea lor, nu doar din când în când, rar, ci să lăsăm să crească în noi dorul după Hristos, cât mai mult, bine știind că fără El și fără să fim împăcați cu Dumnezeu, viața noastră nu are sens și inima se răcește și se îndepărtează de dragostea Lui.

Prin mâinile preotului primim iertarea și împăcarea cu Părintele ceresc, Îl primim pe Hristos în noi, Care ni se dăruiește ca noi înșine să putem dărui Lui și aproapelui, să Îl putem vedea pe El în aproapele și pe aproapele în El. El este Viața noastră.

Să zicem și astăzi, la această Sărbătoare a sărbătorilor, lui Hristos Cel Înviat din morți, Paștile nostru, Pâinea noastră de viață veșnică dătătoare, împreună cu Sfântul Simeon Noul Teolog:

*Tu, Hristoase – Împărăție Cerească,
Tu – Pământ al celor blânzi,
Tu – Rai plin de verdeață,
Tu – Cămară Dumnezeiască,
Tu – Taină negrăită,
Tu – Masă pentru toți,
Tu – Pâinea vieții,
Tu – Băutură nouă,
Tu – Potir cu apă și Apa vieții,
Tu pentru fiecare sfânt – Făclie nestinsă,
Tu – și Haină, și Cunună, și Împărțitor al cununilor,
Tu – Încântare și Împăcare, Tu – Desfătare și Slavă,
Tu – Veselie și Bucurie, nădejdea vieții noastre, slavă Ție!*

HRISTOS A ÎNVIAT!

† Mitropolitul Iosif

De ce se sărbătorește Paștele la date diferite?

Anul bisericesc începe la 1 septembrie. Potrivit tradiției moștenite din Legea Veche, în această zi s-a început creația lumii și tot în această zi și-ar fi început Mântuitorul activitatea Sa publică.

La romano-catolici, anul bisericesc începe cu prima duminică din Advent, adică duminica cea mai apro-

piată de 30 noiembrie. Evreii încep calendarul cu luna Tisri, adică cu septembrie.

Calendarul iulian și gregorian

În vremea împăratului roman Iulius Cezar, în anul 46 î.Hr., s-a calculat și adoptat calendarul numit „calendarul iulian”. După acest calendar a mers întreaga creștinătate timp de 15 secole. La Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325), Părinții s-au servit de acest calendar la calcularea datei Paștilor. La acest Sinod, s-a hotărât data serbării Paștilor astfel: ***în prima duminică de după luna plină, după echinocțiul de primăvară.***

Între calculul calendarului iulian de 365 de zile și 6 ore și cel al calendarului solar de 365 zile, 5 ore, 43 de minute și 46 de secunde rezultă anual o diferență de 11 minute și 14 secunde.

Specialiștii astronomi au constatat că, din 123 în 123 de ani, echi noțiul de primăvară retrogradează cu o zi. Acest lucru fiind constatat de-a lungul secolelor, învățații vremii – în Răsărit ca și în Apus – au sesizat faptul și au propus conducătorilor Bisericii îndreptarea calendarului pentru că tabelele pascale nu mai corespundeau cu ziua lunii pline astronomice.

La 24 februarie 1582, papa Grigorie al XIII-lea a făcut o refor-

mă, suprimând zece zile din calendar, astfel încât data de 5 octombrie a devenit 14 octombrie. De atunci calendarul s-a numit „gregorian” sau „stilul nou”.

Cu toate că în anul 1923, la congresul ținut la Constanti-nopol, majoritatea Bisericilor Ortodoxe au hotărât să renunțe la calendarul iulian și să adopte calendarul gregorian, data Paștilor se calculează încă pe baza calendarului iulian, în care echinocțiul de primăvară are loc cu 13 zile mai târziu. De aici neconcordanța cu data Paștelui din Biserica Catholică.

Calendarul gregorian a fost adoptat de către statul român în 1919. Biserica Ortodoxă Română l-a adoptat și ea complet, însă numai până în anul 1923, dată după care Paștele a rămas identic cu cel al bisericilor ortodoxe surori, în spiritul unității ortodoxiei. Celelalte sărbători cu dată fixă au rămas la noi după calendarul îndreptat.

Între timp, s-a constatat de către astronomi că și între calendarul gregorian din 1582 și cel astronomic există, totuși, o diferență care, la 3500 de ani, ar face ca primul (calendarul gregorian) să rămână în urmă cu o zi și o noapte. Calendarul ortodox, îndreptat în 1924, va ține seama și de această diferență.

Calendarul iulian – îndreptat la Consfătuirea interortodoxă de la

Constantinopol – va deveni mai corect decât cel gregorian prin adoptarea unui nou sistem al anilor bisecți, adăugând o zi în plus din patru în patru ani, când luna februarie va avea 29 de zile în loc de 28 zile. Prin aceasta, în calendarul ortodox îndreptat, diferența dintre anul solar și cel civil este redusă – prin modul de bisectare – până la un minimum de 2,02 secunde (anual), care face ca abia după 42.772 de ani calendarul (îndreptat) să mai rămână în urmă cu o zi și o noapte. Calendarul îndreptat, întrebuițat de aici înainte de către ortodocși, se va numi neo-iulian sau constantinopolitan.

La Consfătuirea interortodoxă de la Constantinopol (1923) n-au participat însă toate Bisericile Ortodoxe autocefale sau naționale. De aceea, îndreptarea calendarului adoptată aici a rămas să fie introdusă de fiecare Biserică Ortodoxă la data pe care o va crede potrivită, pentru a nu da naștere la tulburări.

Câteva Biserici Ortodoxe nu au îndreptat calendarul. Acestea sunt: Patriarhia Ierusalimului, Biserica Rusă, Biserica Sârbă și mănăstirile de la Sfântul Munte Athos, cu excepția Vatopedului.

Convins de necesitatea și justețea îndreptării calendarului, din 1924 cele mai multe Biserici Ortodoxe au adoptat acest calendar astfel: Patri-

arhia Ecumenică de Constantinopol (1924), Patriarhia Antiohiei (1924), Patriarhia Alexandriei (1928), Arhiepiscopia Ciprului (1924), Biserica Greciei (1924) și Biserica Ortodoxă Română (1924), socotind ziua de 1 octombrie drept 14 octombrie, sărind peste cele 13 zile cu care rămăsese în urmă calendarul iulian, Biserica Gruziei, Biserica Ortodoxă din Polonia (1924), Biserica Ortodoxă din Cehoslovacia (1951), Biserica Ortodoxă din Finlanda (1917, cu aprobarea Bisericii Ruse), Biserica Ortodoxa Bulgară (1968).

Nădăjduim ca în viitorul cât mai apropiat să avem cu toții o singură dată de serbare a Paștelui și această diferență să nu mai fie o piatră de poticnire în credința noastră creștinească.

Preot Dan Moldovan

Despre Suflet

Un frate l-a întrebat pe un bătrân, grăind: Care este fapta sufletului care să facă roadă ?

Și i-a răspuns bătrânul: Fapta sufletului este liniștea trupului, rugăciunea cea multă a trupului, să nu vezi greșelile străine, numai ale tale. Și de

va suferi omul acestea, nu va zăbovi să aducă roadă sufletului.

Și iarăși a zis: Sufletul este asemenea izvorului: de-l vei curăți, va izvorî iar de îl vei astupa, va pieri.

Și iarăși: Acestea le cere Dumnezeu de la om: mintea, cuvântul și lucrul.

Și iarăși: Acestea este dator omul să facă: să se teamă de judecata lui Dumnezeu, să urască păcatul, să iubească faptele cele bune și să se roage totdeauna lui Dumnezeu.

Iarăși a zis: Sufletul, de va avea cuvânt iar fapte nu va avea, este asemenea cu pomul ce are numai frunze, iar roade nu are. Căci precum pomului, care este încărcat de roadă și frunză, îi șade bine, așa se aseamănă cuvântul sufletului care are lucruri bune.

Un frate l-a întrebat pe un bătrân, zicând: părinte, umblu la bătrâni și îmi spun de mântuirea sufletului meu și nimic nu pricep din cuvintele lor! Ce să fac? Oare să nu merg să mai întreb, de vreme ce nu fac nimic și sunt cu totul în necurăție?

Și avea bătrânul două vase goale și i-a zis: mergi de adu un vas din acelea și toarnă untdelemn și, clătinându-l, varsă-l și pune-l la loc!

Dacă a făcut așa de două ori, i-a zis: Adu-le pe amândouă acum și vezi care este mai curat! I-a răspuns fratele: Mai curat este cel în care am turnat untdelemn. I-a zis bătrânul: Așa este și sufletul! Chiar de nu va ține minte nimic din cele ce întreabă, tot mai mult se curățește decât cel ce nu întreabă nimic.

Un frate l-a întrebat pe un bătrân: Spune-mi un cuvânt, să mă mântuiesc! Iar el a zis: să ne silim să lucrăm câte puțin și vom fi vii!

culegere Ana-Maria Chițu
din *Patericul Egiptean*

Pelerinaj în Grecia – ep. 2

Vă promiteam în numărul trecut continuarea povestirii despre pelerinajul făcut în 2014 în Grecia.

Am plecat cu inima plină de la Sfântul Nectarie spre Sfântul Efrem cel Nou. Pentru aceasta trebuia să traversăm peninsula și să trecem dincolo

de niște dealuri destul de înalte, până aproape de malul mării. Priveliștea asupra Atenei era impresionantă. Lăsând în urmă frumoasa capitală a Greciei, ne-am continuat drumul. Deși părea că ne-am rătăcit de câteva ori, Sfântul s-a milostivit de noi și ne-a ajutat să ajungem cu bine și la timp ca să îl putem vedea – dacă mai întârziam nu mai puteam intra în mănăstire decât după câteva ore și nu am fi putut să ne continuăm drumul în aceeași zi către Sfântul Ioan Rusul...

Cu sufletul la gură intrăm în mănăstire și descoperim cu uimire că nu suntem singurii români aflați acolo... Sfântul Efrem cel Nou este foarte iubit în România – drept dovadă că grecii știu asta, am găsit la pangar acatistul Sfântului chiar în limba română.

Foto: Copacul Sfântului Efrem

Ne-am închinat la Sfântul și i-am mulțumit că s-a milostivit să ne primească. Ce bucurie să poți sta atât de aproape de moaștele întregi ale unui sfânt care s-a nevoit și și-a dat viața pentru credința sa!

Pentru cei care nu-l cunosc pe Sfântul Efrem cel Nou se impune o scurtă prezentare.

Sfântul Efrem cel Nou – Marele Mucenic din Nea Makri – este un Mare Sfânt (descoperit recent) al Bisericii Ortodoxe, cunoscut în toată lumea atât pentru marea sa putere făcătoare de minuni, cât și pentru rapiditatea ajutorului său, fiind supranumit „Grabnic Ajutător în toate nevoile”.

Sfântul Efrem cel Nou a trăit în secolul al XV-lea în Grecia. A viețuit ca monah la Mănăstirea Bunevestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de pe Colina Neprihăniților de la Nea Makri din Attica, Grecia. A trăit acolo 27 de ani, în nevoie de călugărească aspră. Însă mănăstirea a fost cotropită de otomani. Turcii au ucis monahii prin decapitare, iar pe Sfântul Efrem cel Nou l-au făcut rob și l-au torturat în felurite chipuri, de nenumărate ori, timp de 8 luni.

La sfârșit, turcii l-au atârnat cu capul în jos într-un copac bătrân, i-au străpuns trupul cu multe cuie (din acelea cu care a fost răstignit Domnul nostru Iisus Hristos pe

Cruce), apoi i-au înfipt în pânțele un tăciune aprins. Astfel și-a dat sufletul în mâinile Domnului, la data de 5 mai 1426. În această zi – 5 Mai – este pomenit Sfântul Efrem cel Nou.

Atât viața, cât și faptele și martiriul Sfântului, împreună cu Sfintele lui Moaște au rămas tănuite vreme de mai bine de cinci sute de ani. Din rânduiala lui Dumnezeu însă, Sfântul

Efrem cel Nou va fi descoperit în ziua de 3 ianuarie 1950, de către maica Macaria, stareța mănăstirii de maici reînființate pe locul vechiului locaș în care s-a nevoit Sfântul.

Care sunt **darurile deosebite** ale Sfântului Efrem cel Nou?

Sfântul Efrem cel Nou – Marele Mucenic din Nea Makri – este Mare Tămăduitor, Mare Făcător de minuni și Grabnic Ajutător în toate nevoile.

Sfântul Efrem cel Nou a vindecat mulți oameni de cancer, diabet, leucemie, paralizie, epilepsie, orbire, dureri de ochi, de cap, de oase, de stomac și de articulații, polinucleoză, boli ale inimii și ale creierului, hemoragii și multe altele; a ajutat în vremea operațiilor și a salvat de pe patul de moarte.

Sfântul Efrem cel Nou a primit de la Dumnezeu o așa de mare putere de vindecare a tuturor bolilor – chiar și a celor așa-zis incurabile – datorită chinurilor cumplite pe care le-a suferit ca Mare Mucenic.

Toți oamenii care i se roagă Sfântului Efrem cel Nou cu smerenie, cu credință și cu dragoste, dobândesc rapid mijlocirile sale. Iată numai câteva dintre minunile săvârșite grabnic de Marele Mucenic din Nea Makri.

Cu ajutorul Sfântului Efrem cel Nou, unii oameni:

- s-au vindecat de boli incurabile;
- femeile au născut prunci, deși până atunci nu fusese posibil;

- au reușit la examene – chiar eu sunt martoră;

- au izbândit în procese;

- au biruit deznădejdea, au fost salvați de la sinucidere – Sfântul Efrem cel Nou este, prin excelență,

Salvatorul celor **deznădăduiți**;

- au fost izbăviți de foc, de înec, din furtuni și din alte primejdii de moarte;

- au rezolvat probleme legate de programe și calculatoare – știu că pare de necrezut dar mi s-a întâmplat chiar mie acest lucru;

- au fost izbăviți de droguri – Sfântul Efrem cel Nou este cunoscut și ca **Ocrotitorul** celor **dependenți** de droguri;

- L-au cunoscut pe Dumnezeu.

Moaștele Sfântului Efrem cel Nou se găsesc întregi la Sfânta Mănăstire a Bunevestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (cunoscută acum și sub numele de „Mănăstirea Sfântul Efrem”) din localitatea Nea Makri, din regiunea Attica din Grecia (la nord-est de Atena).

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Ana-Maria Chițu, *Luzern*

Troparul Sfântului Efrem cel Nou

Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihăniților și ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ți sufletul sub loviturile necredincioșilor, Sfinte Părinte Efrem, Mare Mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca Dumnezeuiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îți strigă ție: slavă Celui Ce ți-a dăruit putere, slavă Celui Ce ți-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui Care dă tuturor tămăduiri prin tine!

Sus în Înaltul Cerului

În această perioadă îmi doresc să împart cu voi aceste două Rugăciuni la care țin foarte mult și pe care le știu de când eram mică, meritul fiind al bunicii mele din partea mamei.

O bunică deosebit de bună, dragă, cu un suflet deosebit de frumos, care a avut multă răbdare să mă învețe și pe mine toate rugăciunile pe care le cunoștea și pe care le spuneam împreună în fiecare seară.

Încă le mai știu pe toate și sunt foarte fericită că datorită acestor rugăciuni învățate de la ea, o port zilnic în sufletul și în inima mea.

Bunul Dumnezeu să aibă grijă de ea acolo sus în Ceruri și să-i facă Odihna Veșnică.

Și bineînțeles, și tuturor celor ador-miți, plecați dintre noi la Domnul.

Dumnezeu să-i odihnească în Pace!

Sus în Înaltul Cerului
Este o Biserica de Aur.
Cu păreți de margareți
Cu Altar de mărgăritar.

Tată, în Altar cine citește?
Luca Evangelistul.
În mâna dreaptă are o Carte albă
În mâna stângă o făclie aprinsă,
Tot citește și grăiește;
Sfinților și Îngerilor
Nu ați văzut pe Domnul Cerului și
al Pământului?

De văzut nu L-am văzut,
Numai de nume am auzit.
Că a picat în mâini păgânești
În curte la Pilat
Răstignit pe o Cruce mare de brad.
În tălpi și în palme, cuie I-au bătut
Cu sulița în coaste L-au străpuns,
Sângele curgea
Locul se cutremura.
Auziră Sfânta Maica, auziră

Ieșiră pe Cer
Văzând o albină,
Din albină se facu ceara, Lumina.
Lumina s-a aprins
Raiul s-a deschis,
Dumnezeu toate sufletele le-a cu-
prins.

Doamne, Dumnezeul meu,
Cuprinde și sufletelel meu,
Cum ai cuprins cele două-trei Ru-
găciuni
Pe care le zice omul seara și
dimineața.

Mă duceam prin câmpul Ierusalimului,
Mă întâlneam cu Maria, cu Marta, cu
sora lui Lazăr.

Din ochi lăcrimând
Cu glas mare strigând.

Ferice, Ferice de acela ce zice
Tatăl Nostru lui Lazăr,
Joi seara de două ori,
Vineri dimineața de trei ori.
Ca l-o lua și l-o duce;
La mese întinse,
La făclii aprinse,
La izvoare reci,
La fântâni curate,
Și i-o spăla sufletele de păcate.
Și l-o duce în sânul lui Avram
Și în poala lui Isac.

AMIN!

Înger, Îngerită,
Sfântă Luminiță.
Îngerii împrejur la casă
Maica Sfântă la fereastră,
Domnul Sfânt cu noi la masă.

Pleacă-Ți Doamne urechea ta,
Și ridică mintea mea.
Că Doamne ești în ceruri
Scaun de argint,
La Dumnezeu șezând.

Uită-te în carte
Uită-te în parte
Uită-te în raza soarelui.
Văzând două-trei păsărele,
Venind în gură
Cu Sfânta Cuminecătură.

Din gură tot grăind:
Cine va ști Rugăciunea aceasta
Și nu o va zice,
Și nu va învăța
Pe cel ce nu o știe
Acela în Rai nu va sosi,
Parte de posturi nu va avea.

AMIN!

Simona Lunca, *Escholzmatt*

Lacrimile Maicii Domnului

Aș vrea să scriu despre Maica Domnului, dar am prea puțin entuziasm în ceea ce privește cele sfinte. Vreau și în lume și pe Dumnezeu și pe Măicuța Domnului. Simt războiul sufletesc din mine. Citesc ceea ce Mântuitorul ne-a lăsat ca testament: *Să aveți dragoste – că având dragoste între voi lumea va cunoaște că sunteți ucenicii Mei, că sunteți urmașii Mei.*

Și îmi aduc aminte de Maica Domnului. Cine ne ajută mereu cu o dragoste necondiționată, cine aleargă dintr-o margine în alta a lumii să-i salveze pe toți și să le arate calea, să-i povățuiască? Și dacă în fiecare clipă fac păcate imense care mă îndepărtează de rai, nădejdea mea și a noastră este că, la judecată, Maica Mântuitorului nostru se va ruga cu lacrimi de iubire de Fiul său să ne ierte.

Cu cât scriu mai mult îmi dau seama ce dor îmi este de tine, Măicuță! De la tine am învățat iertarea și curajul vieții. Nu te-ai uitat niciodată cu scârbă și cu dojană la păcatele și greșelile mele. De la tine nu am primit nici o vorba aspră, nici un canon, nici o lege, nici o supărare, nu am primit decât DRAGOSTE. M-ai primit ca pe fiul risipitor, ai tăiat vițelul cel gras al bucuriei și mi-ai zis: „Acum taci și ospătează-te“.

Dragostea Maicii Domnului este atotcuprinzătoare – ne așteaptă pe fiecare să o chemăm în ajutor. Să ne deschidem larg sufletele spre Maica Domnului, să nu ne pierdem niciodată nădejdea că Ea este maică iubitoare de fii și știe necazul și durerea fiecăruia.

Ajută-ne Măicuță să trecem cu bine peste „valurile vieții”, dăruiește-ne și nouă o picătură din dragostea ta și ne îndrumă mereu pașii spre cele bune! Îți mulțumesc ție Măicuță pentru grija pe care o ai pentru toți!

Mihaela Ciontu, *Horw*

Despre Maica Domnului

„Două Evlavii ce nu se cuvine a fi părăsite: Cinstirea Crucii și a Maicii Domnului. “

Părintele Nicolae Steinhardt

„Când te-a lepadat Dumnezeu și nici sfinții nu se mai roagă pentru tine, a mai rămas cineva care nu te-a părăsit - e Maica Domnului, iar Maica Domnului e ascultată.”

Părintele Arsenie Boca

„Multe minuni și mile am văzut de la Domnul și de la Maica Domnului și nu pot să dau nimic în schimb pentru această iubire. Ce aș putea da

Preasfintei noastre Stăpâne pentru că nu s-a scârbit de mine în păcat, ci m-a cercetat și luminat cu milostivire?”

Cuviosul Siluan Athonitul

„Să aveți mare evlavie, fraților, la Fecioara Maria și fericită este casa și familia aceea care are în casa ei icoana Maicii Domnului și în fiecare dimineață îi citește Acatistul și cinstitul ei Paraclis și toți știu rugăciuni către Maica Domnului.”

Părintele Ilie Cleopa

„Maica Domnului e supărată pe cei ce nu-I cer nimic. Să îndrăznească cineva să spună că s-a dus la Maica Domnului și nu i-a ajutat!”

Părintele Arsenie Papacioc

„Ce privilegiu, Maica lui Dumnezeu să fie și Maica noastră! Ce mare privilegiu putem să avem noi, oamenii! Ce trecere avem la Dumnezeu, prin mijlocirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu!”

Preot Nicolae Tănase

La ceasul greu

La geamul tău Măicuță, am plâns cu jale multă,

Când au venit păgânii la dealul Căpățâni,

Și florile din gلاstră păreau că mă ascultă,

Ca oile sărmame ce zac în tinda stâni.

Și nu ți-am spus durerea, aveai deja destulă,

Pământul cu rușine s-a despicat în două,

Poporul din vechime a lunecat în hulă,

Bulboanele de sânge, cădeau precum o rouă.

Și tu înveșmântată cu moartea fără moarte,

Mi-ai spus să nu am frică, cât inima mi-e trează,

Că dincolo de lacrimi, pe neștiuta parte,

Doi ochi de dăruire, suspină și veghează.

Și de atunci, Măicuță, mereu vin la fereastră,

Tăcerea mi-e lumină și uneori simțire,

Iar tu din foc de suflet, ca pasărea măiastră,

Mă chemi să stau cu tine și să rămân iubire.

de preot Cătălin Dumitrescu
texte culese de Mihaela Ciontu, *Horw*

Poveste cu tâlc: Raiul și Iadul

Odată, un om pios s-a rugat la Dumnezeu și a spus: Doamne aș vrea să știu cum e Raiul și cum e Iadul.

Noaptea, în vis, a venit un înger care i-a spus că îi va îndeplini dorința.

Îngerul l-a dus pe un coridor unde erau două uși, a deschis una și l-a poftit în interior. Acolo era o masă rotundă, mare, pe care era o farfurie uriașă plină cu mâncare, ce mirosea delicios. Simțea un miros atât de îmbietor, încât îi lăsa gura apă. Oamenii care stăteau în jurul mesei arătau însă ca niște bolnavi înfomețați. Toată lumea avea câte o lingură cu un mâner foarte lung în mână. Oamenii puteau să ajungă până la vas și să-și ia de mâncare, dar din cauza mânerelor de la linguri (care erau prea lungi) nu le puteau duce la gură. De câte ori încercau să mănânce se loveau între ei și se luau la ceartă. Omul a fost vizibil impresionat de chinul lor.

– Acum ai văzut Iadul, auzi omul.

Apoi Îngerul și omul au mers la cea de-a doua ușă. Îngerul a deschis-o. Scena văzută de om era aproape identică cu cea anterioară: o masă rotundă mare, un vas gigant, iar la vederea conținutului îi lăsa gura apă. Oamenii stăteau în jurul mesei, țineau aceleași linguri cu mânere

foarte lungi în mâini. Numai că, de data aceasta, oamenii arătau bine hrăniți, fericiți și absorbiți în conversații plăcute cu ceilalți. Privind cu mai multă atenție, el a văzut ca foloseau tacâmurile cu cozi lungi pentru a se hrăni, peste masă, unul pe celălalt.

– Acesta este Raiul, zise Îngerul.

Omul a spus:

– Nu înțeleg.

– E simplu, a răspuns Îngerul. E nevoie însă de abilitate. Aceștia au învățat să se hrănească reciproc. Iar persoanele din cealaltă cameră (adică cei din iad) se gândesc doar la ei înșiși.

Amintește-ți, când Iisus a murit pe Cruce, se gândea la tine...

preluare Internet

Prima oră de religie în parohie

Dorința de a crea o mică școală parohială pentru copiii din cadrul comunității noastre s-a născut de mult; am făcut-o publică cu câțiva ani în urmă și astăzi, de **Bunavestire**, am reușit să o concretizăm și să punem piatra de temelie a unui proiect care se dorește a fi de lungă durată, cu ajutorul lui Dumnezeu.

La invitația de a participa la prima oră de religie au răspuns pozitiv patru familii de părinți, împreună cu copiii lor: Luca, Vanessa, Alexandra și Eduard, cu vârste cuprinse între 7 și 13 ani. Pentru mine a fost o experiență emoționantă, deoarece cunoșteam

contextul relativ recent în care s-a tematizat ora de religie în țară; am observat cu bucurie deschiderea părinților pentru a oferi copiilor mai mult decât ceea ce învață la școală.

Mi-am zis: Prima oră are loc în ziua de Bunavestire, așadar punem început bun. **Bunavestire** este ziua în care sărbătorim într-un anumit sens „începutul mântuirii noastre“, prin acceptarea mesajului divin, venit prin îngerul Gabriel, de către Fecioara Maria: „*Fie mie după Cuvântul Tău*“

Icoana Bunevestiri ne-a ajutat să ne îmbogățim și pe cale vizuală cu însemnătatea acestui moment din istoria mântuirii noastre.

Un exercițiu de prezentare i-a ajutat pe copii să se cunoască mai bine și să observe că pot avea înclinații sau pasiuni comune. Discuțiile s-au purtat în română și germană, într-o atmosferă cordială și destinsă.

Împreună am încercat să înțelegem ce înseamnă rugăciunea și de ce este importantă. Copiii au înțeles cu ușurință că rugăciunea este un dialog, o conversație, o convorbire între om și Dumnezeu. Ne ajută să-L simțim pe Dumnezeu aproape și să ne îngrijim de legătura noastră cu El.

Noi nu putem să-L cuprindem pe Dumnezeu cu gândirea noastră rațională și nici cu cele cinci simțuri pe care le avem. Scriptura ne mărturi-

sește că Dumnezeu este „**Dub**“. Poate de aici vin și neputințele noastre în a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Mai departe am început să ne gândim că există multe lucruri (categoriile) în această lume pe care nu le putem vedea sau percepe cu simțurile noastre, însă ele totuși există. De exemplu: prietenia, fericirea, încrederea, etc. sau chiar undele radio sau cele electromagnetice.

Un ceas mecanic are în spatele lui un ceasornicar care l-a creat și pe care noi nu-l vedem. Tot așa și în spatele acestui Univers în care trăim se află un Creator: „**Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului**“, după cum spunem în Crez.

Prin intermediul unui filmuleț copiii au văzut ce înseamnă creația și cele șapte zile ale creației.

De asemenea, am mai avut timp să învățăm un cântecel împreună: *Alilu-ia, Doamne ești bun*.

Din punct de vedere organizatoric a rămas stabilit să ne întâlnim **lunar**, în **ultima sâmbătă din fiecare lună** (în măsura în care nu este vacanță școlară), începând cu **orele 14.00**, în **capela Steinmattli din Horw**.

Credeam că părinții se vor plictisi, însă au rămas cu toții până la sfârșit. Argumentul lor a fost mai mult decât convingător: „Părinte, și noi mai avem de învățat...!“.

Mă bucur ca am reușit să demarăm acest proiect și sunt sigur că îi va îmbogăți pe copilașii noștri, nu numai din punct de vedere informațional/cultural, ci și spiritual.

Mulțumesc părinților pentru sprijinul acordat. Ne bucurăm să creștem împreună.

Doamne ajută!

Pr. Dan Moldovan

În legătură cu ora de religie, am primit la redacție următoarea scrisoare:

Hallo,

ich heiße Vanessa Hess. Mir hat in der Kirche sehr gefallen – ich habe viel gelernt und es wurde schön erklärt.

Am Anfang hat es mir gefallen das Vater Unser gesagt haben auf Rumänisch und Deutsch und das wir vorstellen konnten. Der Film war auch schön und um den ging es wie Gott in 7 Tagen die Welt erschuf; das hat mir besonders gefallen. Die 2 Stunden habe ich genossen; der Pfarrer ist ein sehr sympatischer Mensch.

Îți mulțumim, Vanessa, pentru că ne-ai împărtășit gândurile tale.

Unter einem Dach

Unter einem Dach – *Sub un singur acoperiș* – acesta este motto-ul întâlnirii interreligioase ce va avea loc pe 23 Aprilie 2015 la care participă și parohia noastră.

Pentru a doua oară în cadrul acestui proiect, diferitele comunități religioase din Cantonul Lucerna sunt invitate să se întâlnească simbolic sub același acoperiș: Primăria din Lucerna.

Așa se demonstrează că, alături de varietate și diversitate, comunitatea este importantă. Iar aceasta se exprimă prin Lumină, simbol al vieții în toate religiile.

Copiii de vârstă școlară primară, împreună cu profesorii sau cu părinții, sunt invitați să participe la o oră de poveste. Pentru reprezentațiile de dimineață înscrierea este obligatorie – spectacolul de după-amiază este public. Detalii suplimentare puteți găsi online, pe pagina proiectului: <http://www.luzerner-religionsgemeinschaften.ch/site/index.php>

Cronica parohiei

Taina Sfântului Botez s-a oficiat pentru Pabee Elisabeta Epage, fiica Corinei și a lui Bosiri Epage pe 22 februarie 2015; nașă a fost Oana Schatt.

Concert de muzică sacră - Sakrale Musik
Rumänisch-orthodoxe Gemeinde „Mariä Geburt“
„Steinmattli“ Kapelle
Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw
Duminică / Sonntag 19.04.2015, 11:30

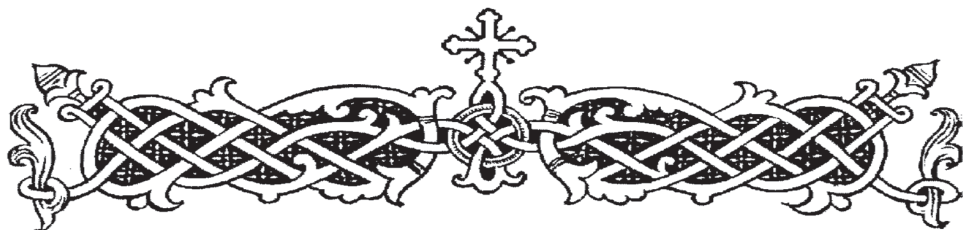
 Ana Tirsu **Alin Buruiană** **Alexandra Colceriu** **Lavinia Voaideş**

Clasa Conf. univ. dr. Dana-Sorina Chifu
La pian: Lector univ. dr. Roxana Ardeleanu
În program: *A. Vivaldi, W. A. Mozart, G. Donizetti, N. Bretan, G. Verdi, F. Mendelsobn-Bartboldy*

Vă așteptăm cu drag!

Intrarea liberă, colectă

Parohia ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”

Pr. Dan Moldovan

Tel.: 078 631 57 23

Adresa poștală:

Postfach 14219, 6000 Luzern 14

Locul de rugăciune:

Capela „Steinmattli”

Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw, Luzern

(intersecția Bodenmattstrasse cu Grisigenstrasse)

Coordonate GPS: 47.014260, 8.301935

Programul slujbelor

Sâmbăta

19:30 - Vecernia

Duminica

09:30 - Utrenia

10:15 - Sfânta Liturghie

Programul actualizat al slujbelor pentru sărbătorile din timpul săptămânii este anunțat la biserică și actualizat pe site-ul parohiei:

www.biserica-luzern.ch

Așteptăm impresiile dumneavoastră și materialele pe care le doriți publicate în revistă prin e-mail: biserica.luzern@gmail.com

Dorim să mulțumim pe această cale tuturor celor care sprijină în mod constant Biserica și în mod special parohia noastră. Ajutorul benevol și susținerea dumneavoastră voluntară sunt o contribuție enormă pentru întărirea vieții comunitare la Lucerna precum și pentru continuitatea rugăciunilor comunitare care se săvârșesc. Nu numai noi profităm de aceasta, ci și generațiile care ne vor urma nouă. Este păcat să ne privăm atât pe noi înșine cât și pe copiii noștri de un drept elementar: acela de a cunoaște și trăi autentic credința și spiritualitatea propriului neam.

Să binecuvinteze Dumnezeu toată jertfa făcută cu dragoste!

Ajutorul dumneavoastră pentru susținerea parohiei:

Rum. Orth. Kirchgemeinde

Zentralschweiz

Postfach 14219

6000 Luzern 14

IBAN: CH51 0077 8010 0658 2950 4